



مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی



الحق یقیناً

www.ghaemiyeh.com  
www.ghaemiyeh.org  
www.ghaemiyeh.net  
www.ghaemiyeh.ir



يا حسبي

هيئات من الذلة

كثيرة

هيأت مذهبي نمونه

محمد حسين زبيرى قاسمى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

# گزیده هیات مذهبی نمونه

نویسنده:

محمدحسن زبری قاینی

ناشر چاپی:

بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

## فهرست

۵	فهرست
۷	گزیده هیات مذهبی نمونه
۷	مشخصات کتاب
۷	فهرست
۱۱	پیشگفتار
۱۴	احیای امر ائمه علیهم السلام
۱۷	سفارش ائمه علیهم السلام به عزاداری سالار شهیدان
۲۲	توصیه به عزاداری
۲۵	پیشینه عزاداری برای امام حسین علیه السلام
۲۷	دیدگاه ها و فتوهای مراجع گذشته و حال
۳۴	سخنی با نوحه خوانان
۳۶	نماز اول وقت
۳۸	نماز ملکوتی در روز عاشورا
۴۱	عزاداری سنتی
۴۳	عزاداران، آمران به معروف و ناهیان از منکر
۴۶	مسجد و حسینیه، نقطه آغاز حرکت
۴۸	توجه به جوانان و نوجوانان
۵۱	تداوم فعالیت های دینی
۵۲	نظم و انضباط در عزاداری
۵۴	پاکیزگی، نشانه ایمان
۵۷	دستورالعملها
۵۷	۱ - آستان قدس رضوی
۵۹	۲ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
۶۱	خاتمه

منابع و مأخذ ..... ۶۲

درباره مرکز ..... ۶۶

سرشناسه: زبری، محمدحسن، - ۱۳۳۹

عنوان و نام پدیدآور: گزیده هیات مذهبی نمونه/ محمدحسن زبری قاینی

مشخصات نشر: مشهد: بنیاد پژوهشهای اسلامی، ۱۳۸۱.

مشخصات ظاهری: ۵۹ ص؛ ۱۱ X۵/۲۱ س م

شابک: ۹۶۴-۴۴۴-۴۶۶-۳۲۰۰۰ ریال؛ ۹۶۴-۴۴۴-۴۶۶-۳۲۰۰۰ ریال؛ ۹۶۴-۴۴۴-۴۶۶-۳۲۰۰۰ ریال؛ ۳۲۰۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی قبلی

یادداشت: چاپ دوم: ۱۳۸۲ ۲۵۰۰ ریال: ISBN ۹۶۴-۴۴۴-۵۹۹-۶

یادداشت: کتابنامه: ص. ۵۹ - ۵۷

عنوان دیگر: هیات مذهبی نمونه

موضوع: سوگواریها

شناسه افزوده: بنیاد پژوهشهای اسلامی

رده بندی کنگره: ۳/۲۶۰/BP/ز ۲ گ ۴

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۴

شماره کتابشناسی ملی: م ۸۰-۲۹۹۸۳

ص: ۱

فهرست

پیشگفتار ۴۰۰۰

احیای امر ائمه علیهم السلام ۷۰۰۰

سفارش ائمه عليهم السلام به عزاداری سالار شهیدان ... ۱۰

توصیه به عزاداری ... ۱۵

پیشینه عزاداری برای امام حسین علیه السلام ... ۱۸

دیدگاه ها و فتوهای مراجع گذشته و حال ... ۲۰

سخنی با نوحه خوانان ... ۲۷

نماز اول وقت ... ۲۹

نماز ملکوتی در روز عاشورا ... ۳۱

عزاداری سنتی ... ۳۴

عزاداران آمران به معروف و ناهیان از منکر ... ۳۶

مسجد و حسینیّه، نقطه آغاز حرکت ... ۳۹

توجه به جوانان و نوجوانان ... ۴۱

تداوم فعالیت های دینی ... ۴۴

نظم و انضباط در عزاداری ... ۴۵

پاکیزگی، نشانه ایمان ... ۴۷

دستورالعملها ... ۵۰

خاتمه ... ۵۴

منابع و مأخذ ... ۵۵







باز این چه شورش است که در خلق عالم است باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

بیش از هزار سال از حماسه جاودانه عاشورا می گذرد اما هر چه زمان پیش می رود صدای عاشورا پرتین تر به گوش می رسد، که در آن نهیب بیداری جهان ستم زده و شفای همه رنجهای انسانی در همه زمانهاست.

شعار حیات بخش هیهات مِنَّا الدَّلَّةُ (۱) نیز به بهترین شکل، موضع تشیع را در طول تاریخ در مقابل ستمگران مشخص کرده و نشان می دهد که تپش نبض عاشورا در رگهای تاریخ همیشگی است. حماسه عاشورا تبلور همه مبارزات و سلحشوریهها با صبغه الهی می باشد که از ازل تا ابد به صحنه حیات بشر نور می بخشد.

این عرضه عظیم تبلیغی اگر با آگاهی و شناخت کامل مورد استفاده قرار گیرد بهترین فرصت برای ارتقاء فرهنگ اسلامی جامعه خواهد بود در غیر این صورت مبدل به صحنه های خرافی و بی ثمر و مهیا برای تحریف

ص: ۴

ارزشهای دینی خواهد شد، به همین جهت تمام مصلحان و اسلام شناسان دردمند همچون علماء و دانشمندان سلف به ویژه امام امت رضی الله عنه و استاد شهید مرتضی مطهری رضی الله عنه و همچنین مقام معظم رهبری دام ظلّه العالی که دلسوز دین هستند برای پاک سازی مجالس عزاداری و هیأت های عزاداری از خرافات و بدعتها قدم جلو گذاشته اند و به روشنگری می پردازند و بارها خواستار برگزاری هرچه باشکوه تر و در عین حال سالم و کارآمد آن شده اند.

بنابراین هیأت های مذهبی باید به گونه ای عمل کنند که به دور از مطالب وهن و خرافی باشد تا آرمان های سیدالشهدا حسین بن علی علیهماالسلام و شهیدان کربلا و جوانان آن سرزمین را به یاد آورند و ارزشهای دینی و اسلامی را حفظ کرده و امر به معروف و نهی از منکر و نماز عاشورایی و تبعیت از امامت و ولایت را سرلوحه اعمال خود قرار دهند. اکنون به پاس عرض ارادت به ساحت مقدس سرور شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام برخی از ویژگیهای هیأت نمونه مذهبی را بیان می کنیم تا شاید پرتوی از انوار بیکران کرامات آن حضرت روشنی بخش قلوبمان گردد و روح ما را در فضای عالم قدسی اوج بخشد و ما را بیش از پیش شیفته میوه دل

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله سازد و حرارت نور شهادت

امام حسین علیه السلام را در دل‌های ما بیفروزد. امیدواریم شامل این حدیث شریف گردیم که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: **إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا** (۱) شهادت امام حسین علیه السلام حرارتی در دل‌های مؤمنان افروخته که تا ابد خاموشی ناپذیر است.

ص: ۶

---

۱- مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۱۸.

با شکل گیری و قدرت یافتن آئین نبوی صلی الله علیه و آله دشمنان دین و پیامبر به شکل‌های مختلف درصدد برآمدند تا نهضت را خاموش و این حرکت را نابود کنند. اذیت و آزار عترت پیامبر صلی الله علیه و آله و مقابله صریح و رویارویی با خاندان

رسول خدا صلی الله علیه و آله و به انزوا کشاندن اهل بیت پیامبر یکی از این برنامه‌ها بود.

این حرکت تا آنجا پیش رفت که امامان شیعه که بایست پس از پیامبر خدا عهده دار تداوم خط رسالت به صورت امامت و حاکمیت سیاسی ولایت باشند با دشمنی‌های دشمنان، کشته و یا مسموم شدند.

مظلومیت شهید خاندان عصمت به رغم این مخالفت‌ها بر محبوبیت قلبی مردم نسبت به آنان می‌افزود و پیوسته بر مدار جاذبه الهی آنان دل‌های مشتاق می‌تپید و می‌چرخید.

دشمنان اهل بیت سعی داشتند با ممانعت از برگزاری مراسم عزاداری یاد این خاندان را به فراموشی سپارند و میان مردم و خاندان پیامبر و خط روشن مکتب آنها فاصله

ایجاد کرده، آل رسول الله را منزوی نمایند و برای پیروان وفادار پیوسته محدودیت بسیار و سختگیری های بی شماری اعمال می داشتند.

ارتباط رفت و آمد به خانه امامان و حتی زیارت قبور آنان در برهه هایی از تاریخ به ویژه در عصر متوکل عباسی ممنوع و یک جرم سیاسی تلقی می شد.

در چنین شرایطی، نوشتن و گفتن و سرودن و نشر تفکر و راه آنان و ترویج خط فکری و فعالیت های شان از اسلوبهای مؤثر شیعه در دفاع از حق و مبارزه با باطل به شمار می آمد.

امام صادق علیه السلام از فضیل پرسیدند :

آیا دور هم می نشینید و حدیث و سخن ما را می گوئید؟ گفت: آری، حضرت فرمودند: **إِنَّ تِلْكَ الْمَجَالِسَ أُحِبُّهَا فَأَحْبَبُوا أَمْرَنَا فَرَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَنَا(۱)**.

این گونه مجالس را دوست دارم، پس امر [امامت] ما را زنده بدارید. خدا رحمت کند کسی را که امر و راه و آیین ما را احیا می کند.

همچنین حضرت رضا علیه السلام فرمودند: **مَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا**

**يُحْيِي فِيهِ أَمْرَنَا لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ(۲)**.

هر کس در مجلسی بنشیند که در آن امر و خط و مکتب

ص: ۸

---

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۱، ح ۲.

۲- امالی الصدوق، ص ۶۸، ح ۴، مجلس ۱۷.

ما احیا شود، در روزی که دلها می میرند، دلش نمی میرد.

پیروان ائمه با زبان و قلم و شعر و مرثیه و اشک و عزاداری در احیای امر ایشان و زنده نگهداشتن حماسه ها و مظلومیت ها و بیان فضایل آنان تلاش می کردند، در آن عصر خفقان، طرح خط ائمه علیهم السلام خطرهایی را هم در پی داشت ولی با توجه به این مشکلات پیروان باوفا با تأکید بر شیوه عزاداری سنتی و نوحه خوانی که در میان مردم رواج داشت آن را با سوز و گداز بیشتری انجام می دادند. در آن غوغا سالاری ها، عزاداری رساندن صدای مظلومیت آل علی علیه السلام به گوش مسلمانان به حساب می آمد و رسالتی عظیم شمرده می شد.

ص: ۹



## سفارش ائمه عليهم السلام به عزاداری سالار شهیدان

سوگواری در فقدان یک عزیز، امری طبیعی و عاطفی و نشانه فعال بودن احساس و عواطف بشری در یک انسان و جامعه است. و در مورد اهل بیت پیامبر یک دستور دینی است هرچند برخی از کج فهمان در اذهان مردم شبهه ایجاد می کنند و این اصل را زیر سؤال می برند، اما عمل پیامبران خدا عليهم السلام و پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و امامان شیعه عليهم السلام و توصیه های مکرر آنان نسبت به گریستن بر سید الشهداء و یاد کردن مصائب خاندان عصمت پیامبر و عزاداری برای آنان و مرثیه سرودن بر ایشان برطرف کننده هر شبهه ای است.

رسول خدا صلی الله علیه و آله که دارای عواطفی سرشار بود، وقتی

پسر کوچکش ابراهیم از دنیا رفت سخت اندوهناک شد و گریست، آن گاه فرمود: چشم اشکبار می شود و دل اندوهگین می گردد ولی سخنی نمی گویم مگر آنچه موجب رضای خدا باشد و ما به خاطر تو ای ابراهیم

ص: ۱۰

به فرموده امام جعفر صادق علیه السلام پیامبر صلی الله علیه و آله پس از شنیدن شهادت جعفر بن ابی طالب و زید بن حارثه در جنگ موته، هر گاه وارد خانه می شد بر آن دو شهید گریسته، می فرمود: این دو با من هم سخن و همدم بودند و هر دو رفتند (۲).

بنابراین گریه بر شهید و اندوهگین شدن برای فقدان یک عزیز، کاری انسانی و مقدّس و ارزشمند است. که در سیره پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز وجود داشته است.

امّا گریه بر سالار شهیدان، حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام در این میان نقش ویژه ای داشته و ائمه معصومین علیهم السلام بر آن تأکید بسیار نموده اند.

امام باقر علیه السلام در حدیثی می فرماید: امیرمؤمنان علی علیه السلام با دو تن از یارانش از سرزمین کربلا گذر می کرد، هنگام عبور از این سرزمین، چشمانش اشک آلود و گریان شد سپس فرمود: این جا مرکب هایشان بر زمین می خوابد، اینجا محلّ بار افکندن آنان است، و اینجا خونهایشان ریخته می شود، خوشا به حال تو ای خاک که خون دستان بر روی تو ریخته می شود (۳). و این در حالی

ص: ۱۱

---

۱- مکارم الأخلاق، ص ۲۲ .

۲- من لایحضره الفقیه، ج ۱ ص ۱۷۷ .

۳- قرب الاسناد، ص ۲۶، ح ۸۷ .

بود که بیش از بیست سال به واقعه کربلا مانده بود و امام

از شهدای سرزمین نینوا یاد کرد و برای آنان اشک ریخت. ابن عباس می گوید: هنگام رفتن به صفین همراه علی علیه السلام بودم، وقتی از نینوا عبور می کردیم آن حضرت گریه بسیاری کرد به طوری که اشک از روی محاسنش جاری شد ما نیز همصدا با علی علیه السلام گریه کردیم، بعد ادامه داد! وای، وای، من با آل ابوسفیان چه کرده ام؟ سپس اضافه کرد: در این سرزمین حسین و هفده نفر از فرزندان فاطمه علیها السلام به شهادت می رسند و به آغوش خاک می روند(۱).

طبق روایت امام صادق علیه السلام روزی حضرت فاطمه

زهره علیها السلام به محضر رسول خدا صلی الله علیه و آله وارد شد و آن حضرت را گریان یافت، علت گریه را جویا شد، رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: جبرئیل علیه السلام به من خبر داد که حسین را گروهی از اُمّت من به قتل می رسانند؛ فاطمه علیها السلام نیز با شنیدن این خبر سخت ناراحت شد و گریه کرد و نالان شد اما وقتی از مقام بلند فرزند خویش، به خاطر شهادت آگاه شد، آرامش و تسکین یافت(۲). در روایت دیگری

می فرماید: فاطمه زهرا علیها السلام هر روز به محل قتل فرزندش

حسین علیه السلام نظر می افکند و سپس فریادی می کشد، که

ص: ۱۲

---

۱- امالی الصدوق، ص ۴۷۸، مجلس ۸۷.

۲- کامل الزیارات، ص ۵۷، باب ۱۶.

تمام ارکانِ عالم وجود، از آسمانها و زمین و دریاها و

فرشتگان مضطرب می شوند، تا این که رسول خدا صلی الله علیه و آله

ایشان را ساکت می نماید، آنگاه فاطمه زهرا علیهاالسلام دست به دعا برداشته و در حق زائران فرزندش حسین علیه السلام دعا می فرماید(۱).

ص: ۱۳

---

۱- بحار الأنوار، ج ۴۵، ص ۲۲۴، ح ۱۷.

هنگامی که امام مجتبی علیه السلام بیمار و در بستر افتاده بود، حضرت سید الشهداء علیه السلام نزد ایشان رفت و برادرش را دربر گرفت و گریست. امام مجتبی علیه السلام فرمود: ای اباعبدالله چرا گریه می کنی؟ آن حضرت فرمود: برای حال شما گریه می کنم، امام مجتبی علیه السلام فرمود: لَا يَوْمَ كَيْومِكَ يَا أَبَاعَبْدِاللَّهِ (هیچ روزی مانند روز تو نخواهد بود). سی هزار نفر بر تو هجوم می آورند در حالی که همه به ظاهر مسلمانند و خود را از امت جدّ ما رسول اکرم صلی الله علیه و آله می پندارند. آنان بر کشتن تو و ریختن خونت و هتک حرمت و اسیری خانواده و فرزندان متحد شده اند، در آن هنگام تمام عالم بر تو گریه می کنند(۱).

ص: ۱۴

امام صادق علیه السلام سفارش به نوحه خوانی و شعر و مرثیه سرایی کرده، در برپایی و برگزاری مجالس سوگواری به یاد اباعبدالله الحسین علیه السلام و فرموده است: مَا مِنْ أَحَدٍ قَالَ فِي الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ شِعْرًا فَبَكَى وَ ابْكِي بِهِ إِلَّا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ وَ غَفَرَ لَهُ (۱) (هیچ کس نیست که درباره ی امام حسین علیه السلام شعری بسراید و بگرید و یا بگریاند، مگر آن که خداوند بهشت را بر او واجب می کند و او را می آمرزد).

حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام نیز سفارش به عزاداری جدّ بزرگوارشان می نمایند و از دعبل که شاعری برجسته، متعهد و شیعی بود، خواستند برایشان در حُزن و سوگواری جدّ بزرگوارشان مرثیه بخواند.

دعبل می گوید امام رضا علیه السلام فرمود: يَا دَعْبِلُ ارْثِ الْحُسَيْنِ.. (ای دعبل برای حسین مرثیه بخوان). و حضرت گریه کرد و اشک از چشمانش جاری شد و من شروع به

ص: ۱۵

خواندن این اشعار کردم :

أَفَاطِمُ لَوْ خَلَّتِ الْحُسَيْنَ مُجَدَّلًا

وَ قَدْ مَاتَ عَطْشَانًا بِشَطِّ فُرَاتٍ

إِذَا لِلطَّمْتِ الْخَدَّ فَاطِمٍ عِنْدَهُ

وَ أَجْرِيَتِ دَمْعِ الْعَيْنِ فِي الْوَجَنَاتِ (۱)

(ای فاطمه اگر حسین علیه السلام را بدان وضع افتاده بر زمین می دیدی، در حالی که کنار شط فرات تشنه به شهادت رسیده بود سیلی به صورت می زدی و اشکی خونبار بر گونه ات سرازیر می کردی.)

همین که قصیده را خواندم صدای گریه و شیون از اهل مجلس بلند شد.

از این گونه احادیث در منابع حدیثی بسیار است که همه آنها تشویق به عزاداری و گریه و مرثیه گویی و احیای یاد شهیدان و رفتن به زیارت آنان و غمگین شدن در راه مصیبت‌های سرور مظلومان امام حسین علیه السلام است. و بیان ثوابهای بی شمار این سنت دینی است که نقش مهمی در زنده نگهداشتن فکر و فرهنگ خاندان اهل بیت علیهم السلام

دارد. تشکیل و برگزاری مجالس سوگواری می تواند عامل استواری در پیوند نسل امروز، به ویژه جوانان و نوجوانان با آن الگوهای پاکی و پارسایی و جهاد و

ص: ۱۶

شهادت و فداکاری در راه حق باشد.

ص: ۱۷



## پیشینه عزاداری برای امام حسین علیه السلام

پیدایش تعزیه: تعزیه از نظر لغت به معنی اظهار هم‌دردی، سوگواری و تسلیت است ولی به عنوان شکلی از نمایش، ریشه در اجتماعات و مراسم یادکرد شهادت امام حسین علیه السلام و ایام محرم دارد. و در سیر تکاملی خود، بازنمایی از محاصره و کشتار صحرای کربلا، محور اصلی آن بوده و هیچ‌گاه ماهیت مذهبی اش را از دست نداده است.

مردم مسلمان به ویژه شیعیان در تمام نقاط جهان برای برگزاری هرچه باشکوه‌تر مراسم سوگواری در اشکال روضه خوانی، نوحه خوانی، مرثیه سرایی، سینه زنی، زنجیرزنی و شبیه خوانی تلاش نموده و می‌نمایند و حتی سیاحان در سفرنامه‌های خود به این گونه مراسم عزاداری اشاره کرده‌اند.

ناگفته نباید گذاشت که برخی از مراسم تعزیه از اهمیت عزاداری در مراسم محرم کاسته است!! اما به تدریج از رونق افتاده و متروک شد و جای آنها را دسته‌هایی با علم و تعزیه خوانی که تاکنون هم ادامه دارد، گرفت.

در زمان میرزا تقی خان امیرکبیر به دلیل مطالب شیست و خرافاتی که به تعزیه خوانی راه یافته بود وی تصمیم گرفت وضع تعزیه داری را به صورت آبرومند و دنیاپسندی درآورد، به همین دلیل شاعری به نام «شهاب» را مأمور کرد اشعاری با سوز و گداز و با مضامین عالی و آموزنده و قابل قبول برای دسته جات سینه زنی بسراید و در اختیار آن ها بگذارد، تا اشعار نارسا و سبک را از مرثی سیدالشهداء علیه السلام حذف کنند(۱).

ص: ۱۹

---

۱- امیرکبیر یا قهرمان مبارزه با استعمار، ص ۱۲۷ .

## دیدگاه ها و فتوای مراجع گذشته و حال

در سال ۱۳۴۵ ه. ق. اهالی بصره و اطراف آن به صورت تلگراف و به وسیله نامه از آیات عظام و مراجع بزرگوار نجف اشرف از جمله حضرت آیت الله العظمی میرزا محمد حسین نائینی استفتاءاتی کرده بودند که چنین است.

سؤال: آیا دسته (هیأت) راه انداختن برای عزاداری ایام عاشورای حسینی علیه السلام و سینه زنی و زنجیرزنی و قمه زدن شرعاً جایز است یا نه؟ ایشان در پاسخ چنین مرقوم فرمودند:

بسم الله الرحمن الرحیم، به اهالی بصره و اطراف آن، پس از تقدیم سلام به برادران بزرگوار اهل بصره و نواحی آن از نجف جواب می نویسم.

اول، آن که بیرون آمدن هیأت ها در کوچه و خیابان به منظور تظاهرات و عزاداری در دهه عاشورا و ایام دیگر بدون هیچ گونه شبهه ای جایز است و رجحان دارد و روشن ترین مصداق های عزاداری بر امام مظلوم، و آسان ترین وسیله است برای تبلیغ دعوت حسینی ولی

لازم است این شعائر بزرگ را از هر کار ناپسندی که شایسته و سزاوار نیست پاک نمایند و از به کار بردن آلات لهو موسیقی و آواز خوانی حرام و اختلاف دستجات با همدیگر اجتناب نمایند.

دوم، ظاهراً کارهایی در تعزیه ها معمول است نظیر شبیه شدن و مُمَثَّل گردانیدن جهت برپا داشتن عزا و گریستن و گریانیدن مردم و پوشیدن لباس زن و یا برعکس؛ - لازم است که در هنگام شبیه شدن مواظب باشند که به محرّمات آلوده نشوند - ولی اگر به جای آن روضه خوانی شود بهتر است.

سوم، استفاده از شیپور، طبل، سنج، دُهل که در سوگواری های حسینی انجام می شود حقیقتش برای ما تابه حال کشف نشده ولی اگر مورد استعمالش اقامه عزای حسین و طلب اجتماع و آگاه کردن سوگواری باشد جایز و الاّ جایز نیست ولی آلات لهو و لعب دیگر که برای شادی است حرام است.

آیات عظام بزرگوار مانند آیت الله العظمی حکیم، سید محمود شاهرودی، سید عبدالهادی شیرازی، شیخ محمد حسین مظفر، کاشف الغطاء و دیگر علماء موافقت خود را اعلام داشته و فرموده اند آنچه را آیت الله العظمی نائینی

فرموده اند صحیح است (۱).

آیت الله العظمی شیخ عبدالکریم حائری یزدی رضی الله عنه و علامه امینی رضوان الله تعالی علیه در بخشی از نظرات خویش درباره شبیه خوانی گفته اند: گمان ندارم کسی منکر خوبی آن باشد، مادامی که محرمات شرعی را دربر نداشته باشد و قمه زنی و اعمال دیگر از این قبیل در عزاداری حرام است (۲).

حضرت آیت الله العظمی امام خمینی رضی الله عنه در یکی از سخنرانی های خود فرمودند: از آن شبیه خوانی های سابق که انجام می شد خیلی می پرسند، ما همه می گوئیم: بهتر است روزه بخوانید.

سؤال: نظر امام راجع به قمه زنی و شبیه خوانی و روزه خوانی و عزاداری چیست؟

پاسخ: در وضع موجود قمه نزنند و شبیه خوانی اگر مشتمل بر محرمات و موجب وهن مذهب نباشد مانعی ندارد اگر چه روزه خوانی بهتر است و عزاداری برای سید مظلومان از افضل قربات است.

همچنین ایشان در بخشی از سخنان شان اشاره کرده اند که: چه بسا علمای بزرگ و دانشمندان بسیاری این قبیل

ص: ۲۲

---

۱- رجوع شود به فصلنامه هنر، پائیز ۱۳۶۲، شماره ۴، ص ۲۹۱ به بعد.

۲- ره توشه راهیان نور، سال ۱۴۱۹، ص ۳۴۸.

کارها را ناروا دانسته و به نوبه خود از آن جلوگیری می کردند و در بیست و چند سال پیش عالم بزرگوار

مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری رضی الله عنه در قم شبیه خوانی را منع کرد و یکی از مجالس بزرگ را مبدل به روضه خوانی کرد.

آیت الله خامنه ای دام ظلّه العالی در یکی از سخنرانی های خود خطاب به روحانیون فرمودند:

من متأسفم که در این سه، چهار سال اخیر کارهایی که به نظر من دستهایی آنها را در جامعه ما ترویج می کنند، باب شده است، که هر کس ببیند برای او سؤال به وجود می آید.

در قدیم الأیام در بین طبقه عوام الناس معمول بود که در روزهای عزاداری به بدن خود قفل می زدند، بزرگان و علما علیه این کار ناپسند و خلاف، سخن گفتند و برفتاد. حالا باز هم مجدداً شروع کرده اند و شنیده ام که در گوشه و کنار بعضی ها قفل می زنند. این چه کاری است که بعضی ها انجام می دهند؟ قمه زدن هم همین جور و آن از کارهای خلاف است. اگر زمان امام رضی الله عنه بود آنها هم همین را می گفتند؟ شما کجا دیده اید که کسی یکی از عزیزانش بمیرد، به سر خود شمشیر بزند و از سر خود خون بریزد؟ کجای این کار عزاداری است؟ این جعلی است. این ها چیزهایی است که از دین نیست و بدون شک خدا از این

قبیل کارها، راضی نیست.

امروز، روز حاکمیت و جلوه اسلام است. ما نباید کاری

بکنیم که جامعه اسلامی برتر، یعنی جامعه ای که مُحَبِّ اهل بیت علیهم السلام که مفتخر به نام ولی عصر ارواحنا له الفداء است به نام حسین بن علی علیهما السلام و به نام امیرالمؤمنین

علیه السلام در نظر مسلمانان عالم و غیر مسلمانان به عنوان یک گروه آدمهای خرافی و بی منطق معرفی شود(۱).

بعد از سخنرانی مقام معظم رهبری حضرت آیه الله خامنه ای دام ظلّه العالی علما و بزرگان حوزه و مراجع تقلید همچون آیت الله العظمی اراکی، آیت الله فاضل لکنرانی، آیت الله نوری همدانی و دیگر مراجع تقلید فرمودند: پیروی از سخنان رهبر انقلاب در مورد این گونه اعمال خرافی که موجب وهن دین و مذهب و بهره برداری سوء دشمنان اسلام می گردد بنا به اعلام ولی امر مسلمین که آگاه به مصلحت اسلام و کشور هستند لازم و ضروری است.

آیت الله مکارم شیرازی راجع به مراسم عزاداری می فرماید:

بدون شک عزاداری سالار شهیدان از افضل قربات و احیای خون آنان مایه نجات در دنیا و آخرت است. افراد

ص: ۲۴

ناآگاه و بی‌خرد، حادثه خونین کربلا را مربوط به گذشته می‌پندارند و از تکرار سوگواری ما در هر سال دچار تعجب

می‌شوند، در حالی که آگاهان و دانشمندان آن را مربوط به یک جریان مهم و مستمر در سراسر زندگی بشر می‌دانند، که در کربلا- به اوج خود رسید، و بعنوان یک الگوی جاودانه در تاریخ ماند و آن جریان مبارزه با کفر و ظلم و بیدادگری و ترجیح مرگ سرخ توأم با آزادی بر زندگی ذلت‌بار و ننگین است. درست است که این مراسم ذاتاً مستحب است، ولی زنده نگهداشتن آن در مواردی از اوجب واجبات است.

در اینجا لازم می‌دانم همه برادران و خواهران ایمانی را به چند نکته توجه دهم:

۱- باید همه بکوشند و با خالص‌ترین نیت در این مراسم شرکت جسته و قلب و روح خود را در اختیار سالار شهیدان قرار دهند، و به اهداف والای این قیام بزرگ تاریخ اسلام و بشریت بیندیشند، و گویندگان عزیز و نویسندگان محترم اهداف مهم این قیام پربار را تشریح کرده و سوگواران را روز به روز با آن آشنا تر سازند تا مصداق کامل عارفاً به حقه حاصل گردد.

۲- برادران و خواهران ایمانی باید خلوص این مراسم را از اموری که مخالف شرع اسلام و دستوره‌های پیشوایان بزرگ دین است حفظ کنند و از هر کاری که بهانه به دست



دشمنان می دهد بپرهیزند و نیز از اعمالی مانند قمه زدن و قفل در تن کردن و امثال آن اجتناب جویند.

۳- باید توجه داشت که هدف اصلی قیام امام حسین علیه السلام همان گونه که در وصیت تاریخی معروف آن حضرت آمده احیای امر به معروف و نهی از منکر بوده و بر همه عاشقان مکتبش لازم است این دو فریضه الهی و قرآنی را زنده کنند و به امام و پیشوای بزرگشان اقتدا نمایند، و از طریق صحیح و حساب شده با منکرات به مبارزه برخیزند و با گفتار و اعمال خود معروف را زنده کنند.

ص: ۲۶

نوحه خوان در هیأت های مذهبی نقش مهمی دارد. او باید از صلاحیت اخلاقی، تقوای لازم و وقار برخوردار و مدافع ارزشهای اسلامی و ولایت باشد و نوحه هایی را انتخاب کند که پربار و محکم و از کتاب های معتبر دینی و اسلامی باشد و با تعمیق معرفت و بصیرت خود اشعار و نوحه های مناسب و به دور از جهل و خرافات برای مجالس عزاداری در نظر بگیرد و بسراید.

گاهی در شیوه های عزاداری نوعی بدعتها و تحریفها پیش می آید یا بعضی از آلات و ادوات موسیقی یا برخی آهنگ های مبتذل و سبک در سینه زنی ها به کار گرفته می شود که پیش شرط های برخی مداحان و خودنمایی بعضی از هیأت ها می باشد. مرثیه خوانان اگر خود بسوزند می توانند در حاضران و عزاداران سوز ایجاد کنند. اگر خود با اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام همدل و همراه باشند می توانند شنوندگان را اهل این راه سازند شایسته است مداحان و مرثیه سرایان به غنای فکری و شعری و نوحه های خود توجه نمایند و در خواندن نوحه ها از آهنگ

مصیبت، استفاده نمایند نه از شیوه هایی که در جشن ها مرسوم است زیرا اقامه عزا برای مصیبت های اهل بیت علیهم السلام کاری مستحب، اما به کار گیری آهنگهایی که مخصوص مجالس لهو و لعب است شبه حرمت آن قوی است، مردم و رؤسای هیأتها نیز مسؤول هستند و نباید نوحه خوانانی را دعوت کنند که حرمت سوگواری را رعایت نمی کنند و نوحه گری را به عنوان حرفه اتخاذ کرده و از هر لحنی و آهنگی و گاهی آمیخته با فلوت، نی و یا آلات لهو و لعب برای بازار گرمی خود استفاده می کنند.

پس در ایام عزاداری فراموش نکنیم که ما عزدار امامی هستیم که همه موجودات عالم هستی برای او سوگواری و آل رسول صلی الله علیه و آله غمناک و محزون می باشند لذا نوحه خوانان و عزاداران حالت حزن و عزادار بودن را به خوبی رعایت نمایند.

امید است صاحبان حال، صدا، حافظه، شهرت، موقعیت و بیان که در امر مقدس نوحه خوانی و مرثیه سرایی پیش کسوت و تلاشگر و حاضر در صحنه اند بتوانند بیش از گذشته و هر چه بهتر ادای شکر نعمت کنند و از خداوند بخواهند تا از آفات مصون بمانند و در نوکری اباعبدالله الحسین علیه السلام و اهل بیت علیهم السلام مایه آبروی آنان و عزت و سربلندی شیعه باشند.

از مسائل مهمی که عزاداران حسینی باید رعایت کنند خواندن نماز در اول وقت است. اگر در حسینیه، مسجد، خیابان و هر کجا هستند باید با فرا رسیدن وقت اذان، عزاداری را کنار گذاشته، به طرف نماز بشتابند.

نماز در تمام ادیان الهی بوده و به تمام پیامبران علیهم السلام سفارش شده است قرآن می فرماید: «وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ» (۱) ما به پیامبران وحی کردیم که کارهای خیر انجام دهند و نماز را به پا دارند. در روایات نیز می خوانیم: مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا فَقَدْ كَفَرَ (۲) هر کسی عمداً نماز را ترک کند کفر ورزیده است و به فرمایش امام امت رضی الله عنه: در اسلام هیچ فریضه ای بالاتر از نماز نیست (۳) و طبق فرمایش مقام معظم رهبری: سزاوار است هیچ مسلمانی با شنیدن اذان بی تفاوت نباشد بلکه هر کاری دارد هر چند که مهم باشد کنار گذاشته و برای ادای نماز

ص: ۲۹

---

۱- انبیاء / ۷۳.

۲- المحججه البيضاء، ج ۱، ص ۳۴۰.

۳- صحیفه نور، ج ۱۲، ص ۱۴۸.

حاضر شود(۱). بنابراین برای مسؤولان محترم هیأت ها و نوحه خوانان شایسته است عزاداری را تعطیل و به نماز بایستند که نماز توجه به نعمت های بیکران الهی و قدرت بی پایان او و عالی ترین ذکر خدا و موجب آرامش و اطمینان قلبها و صفای باطن و روشنی روح و روان است.

همچنین امام رضا علیه السلام می فرماید : عَلَيْكَ اَبَدًا بِاَوَّلِ

الْوَقْتِ (۲). بر تو باد که همیشه نماز را اول وقت به جای آوری. و یا وقتی از رسول خدا صلی الله علیه و آله سؤال می شود بهترین کارها چیست ؟ فرمود : الصَّلَاةُ لِأَوَّلِ وَقْتِهَا (۳) نماز اول وقت افضل اعمال است یا امام صادق علیه السلام نیز می فرماید : اِمْتَحِنُوا شِيعَتَنَا عِنْدَ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ كَيْفَ مُحَافِظَتُهُمْ عَلَيْهَا (۴) شیعیان را در اوقات نماز بیازمایید؛

ببینید چگونه نمازشان را حفظ می نمایند.

ص: ۳۰

- 
- ۱- سخنرانی معظم له در تاریخ ۱۳۷۱/۱۰/۱۲ .
  - ۲- الخرائج و الجرائح، ج ۱، ص ۳۳۸ .
  - ۳- دعوات الراوندی، ص ۲۸، ح ۴۹ .
  - ۴- سفینه البحار، ج ۳، ص ۱۱۲ ماده : صلوا .

## نماز ملکوتی در روز عاشورا

امام حسین علیه السلام از چهره هایی است که در برپا داشتن

نماز سهم بزرگی دارد. حضرتش با قیام خود موجب استحکام پایه های دین گردید و با شهادت و کردارش به ما راه و رسم بنده بودن را آموخت. از کارهای مهم آن بزرگوار برپا داشتن نماز در میدان جنگ بود. در زیارت نامه آن حضرت می خوانیم: **أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ (۱)** شهادت می دهم که تو نماز را به پا داشتی.

روز عاشورا و در هنگام ظهر ابوثمامه صیداوی به امام حسین علیه السلام عرض می کند: ای مولای من! وقت نماز ظهر فرا رسیده، نماز را بخوانیم و گمان می کنم این آخرین نماز ما باشد. امید است خدای را ملاقات کنیم با ادای فریضه ای از فرائض او در چنین موقف بزرگی. امام حسین علیه السلام سر به آسمان بلند کرد و فرمود: یاد نماز کردی خداوند تو را از نمازگزاران قرار دهد، بلی اینک وقت نماز است، اذان بگو، خدا تو را رحمت کند. او اذان

ص: ۳۱

گفت امام علیه السلام رو به دشمن نمود و فرمود: ای عمر سعد، آیا شرایع اسلام را فراموش کردی؟ آیا دست از جنگ بر نمی داری تا نماز گزاریم و آن گاه مشغول جنگ شویم؟! پس از آن حضرت با اصحاب نماز ظهر را در روز عاشورا به جا آوردند در حالی که زهیر بن قین و سعید بن عبدالله حنفی در مقابل آن حضرت ایستاده بودند و از هر طرف تیر یا نیزه به آن حضرت می رسید خود را سپر قرار داده تا این که سیزده زخم به بدن سعید رسید و به زمین افتاد و به شهادت رسید(۱).

امام زین العابدین علیه السلام می فرماید: عَجَبْتُ لِطَالِبِ

فَضِيلِهِ تَارِكُ فَرِيضَتِهِ(۲). از کسی که در جستجوی فضیلت است و واجبی را ترک می کند، در شگفتم.

از این رو می بینیم گروهی از مردم در عزاداری و سوگواری حضرت سیدالشهدا علیه السلام سینه زنی و زنجیرزنی می نمایند و اشک می ریزند و تا پاسی از شب را به چنین مستحبات که فوق العاده اهمیت دارد مشغول می شوند ولی نماز، این فریضه صبحگاهی را از دست می دهند و یا موقع ظهر در مسجد و حسینیه عزاداری می کنند، اذان را که می شنوند از مسجد بیرون می روند. و یا با ساختن مساجد و تکایا و حسینیه ها، عالی ترین خدمت و بالاترین

ص: ۳۲

---

۱- مقتل الحسین خوارزمی، ج ۲، ص ۲۰.

۲- مصباح الشریعه، ص ۱۹، باب ۲۵.

رقم کمک نقدی و غیر نقدی می نمایند اما از پرداخت وجوه شرعی و خمس و زکات اموال خویش کوتاهی می کنند. که جداً موجب تأسف است. پس اگر عزادار واقعی حسینی هستیم مانند امام حسین علیه السلام عمل کنیم که او در میدان جنگ نمازش را خواند. و از خداوند بخواهیم از پرتو ایمان و علوم آل محمد صلی الله علیه و آله و انوار مقدّس همه انبیا و اولیا، ما را به راهی که وظیفه ماست و خود برای ما می پسندد هدایتمان فرماید.



اگر عاشورا و اربعین را به شکل سنتی، نه آمیخته با خرافات و لهو و لعب برگزار کنیم موجب تقویت دین و ظهور آن در جامعه می شود و زمینه را برای جذب مردم به اسلام ناب محمدی صلی الله علیه و آله فراهم می کند. و به این دلیل است که ائمه دین علیهم السلام و بزرگان اسلام به ویژه حضرت امام خمینی رضی الله عنه و مقام معظم رهبری حضرت آیت الله

خامنه ای دام ظلله العالی بر حفظ شیوه ها و قالب ها اصرار ورزیده اند و از روش هایی به نام عزاداری سنتی یاد کرده اند. این شیوه ها در میان مردم نفوذ دارد و تأثیر گذاری عاطفی آن هم بیشتر است. مجلس عزا گرفتن، روضه و مرثیه خواندن، اشک ریختن، بر سینه زدن، عَلم و پرچم سیاه برافراشتن، تشکیل هیأت های سوگواری و مجالس خانگی و سخنرانی های مذهبی و نوحه خوانی های مرسوم، همه از نمودهای عزاداری سنتی است.

امام صادق علیه السلام به ابوهارون مکفوف می فرمایند: در سوگ سید الشهداء علیه السلام همان گونه که برای خودتان شعر

می خوانید، بخوان (۱).

ص: ۳۵

---

۱- ثواب الأعمال، ص ۱۰۹.

## عزاداران، آمران به معروف و ناهیان از منکر

فرمان های خداوند بزرگ، عظمت و اهمیّت بسیاری دارد و سعادت انسان در گرو فرمانبری و رعایت دقیق همه آنهاست. همچنین با توجه به تأثیرات و عواقب و آثار فردی و اجتماعی، دنیوی و اخروی و نیز جنبه کلیدی داشتن برخی از این قوانین، در آیات و روایات و سخنان معصومین علیهم السلام نسبت به رعایت آنها تأکید بیشتری شده است و دارای اهمیّت ویژه ای می باشد؛ در میان دستورهای اسلامی و واجبات الهی، امر به معروف و نهی از منکر جایگاه مخصوص دارد.

امام باقر علیه السلام می فرماید: **إِنَّ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ سَبِيلُ الْأَنْبِيَاءِ... (۱).**

امر به معروف و نهی از منکر راه پیامبران و شیوه صالحان است. فریضه بزرگی است که به واسطه آن واجبات دیگر به پا داشته می شود و به وسیله آن پیشه ها روا و حلال، ستمها برطرف و زمین آباد می گردد. دشمنان

ص: ۳۶

---

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۱، ص ۳۹۴ ح ۶.

به واسطه این فریضه مجبور به انصاف شده و امر دنیا و دین استواری می یابد. در قرآن مجید هم خداوند می فرماید: «التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ... الْأَمْزُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النََّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ»<sup>(۱)</sup> مؤمنان کسانی هستند که به وظایف فردی شان عمل می کنند اهل عبادت و رکوع و سجودند و توبه و بازگشت به خدا دارند گناهان و لغزش های خود را با توبه تطهیر می کنند و امر به معروف و نهی از منکر می نمایند.

در اصلاح جامعه و بازسازی آن از فساد و زشتی تنها به گفتن و نوشتن و سایر شیوه های امر به معروف و نهی از منکر اکتفا نمی شود بلکه به منظور تحقق معروف در خارج و همچنین پاک نگه داشتن محیط زندگی و روح خود و افراد از آلودگی گناه، تلاش می شود که پلیدی به جامعه نیابد. همچنین می فرماید: «وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ»<sup>(۲)</sup>

آنها حافظان مرزهای دین و حدود الهی اند.

امیرمؤمنان علیه السلام به فرزندش امام مجتبی علیه السلام

می فرماید: فرزندم همواره به معروف و خوبی ها سفارش کن تا خود نیز اهل آن باشی و با دست و زبان زشتیها را انکار نما و از کسی که عمل زشت انجام می دهد به سختی دوری گزین<sup>(۳)</sup>.

ص: ۳۷

---

۱- توبه / ۱۱۲ .

۲- توبه / ۱۱۲ .

۳- نهج البلاغه، نامه ۳۱ .

قَالَ الْحَسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّ الْمَعْرُوفَ وَ أُنْكِرُ الْمُنْكَرَ (۱). خداوندا [می دانی که] معروف را دوست و منکر را دشمن می دارم. این جمله زیبا را سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام در کنار تربت جدّ بزرگوارش، رسول خدا صلی الله علیه و آله ایراد فرمود. باید پذیرفت قیام امام حسین علیه السلام پیامی روشن داشت که از زبان خود سید الشهدا علیه السلام بیان شد: إِنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْأَعْضَالِحِ فِي أُمَّهِ جَدِّي أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَ أَنْهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ (۲).

من برای اصلاح اُمتِ جدّم قیام کردم تا امر به معروف و نهی از منکر نمایم.

پس حسینیان واقعی راد مردانی هستند که بعد از اصلاح خود در برابر خطری که حیات معنوی و انسانی دیگران و جامعه را تهدید می کند احساس مسؤولیت کرده و با امر به معروف و نهی از منکر به اصلاح دیگران می پردازند.

ص: ۳۸

---

۱- بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۳۲۸.

۲- بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۳۲۹.

از طلوع خورشید اسلام، بزرگ ترین و مهم ترین مرکز و پایگاه اسلام و مسلمانان، مسجد بوده است. هر گونه تبلیغات و تجمعات و کارهای عمومی و اعلان جهاد از مسجد برمی خاست. برنامه های علمی و اسلامی از قبیل فقه و اصول و علوم دیگر اسلامی و برنامه های اخلاقی و تربیتی اقتصادی، اجتماعی نیز در مساجد برای مسلمانان گفته می شد.

پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله به ابوذر می فرماید: ای اباذر! هر نشستی در مسجد بیهوده است مگر برای سه چیز: نماز خواندن، به یاد خدا مشغول بودن، پرسش و پاسخ علمی و شنیدن مواعظ و نصایح<sup>(۱)</sup>.

در مورد حسینیه هم باید گفت بعد از مساجد، حسینیه ها هستند که پایگاه عزاداران حسینی و خانه امام حسین علیه السلام محسوب می شود. و در حال حاضر پایگاهی بزرگتر و مهمتر از مساجد و حسینیه ها وجود ندارد، چون این دو

ص: ۳۹

مرکز عالی ترین پایگاه مبارزه با دشمنان اسلام است و در این دو مرکز اهم احکام و اعتقادات به مردم درس داده می شود در حقیقت پایگاه قیامهای عاشورایی این مراکزند.

این دو مرکز مبدأ حرکت های مردم علیه طاغوت و دعوت به بسیج مردمی و نیروهای انسانی و کمک به محرومان و مستضعفان و پایگاه فرهنگی و تربیتی اسلام و پایگاه فقه و درس زندگی و اخلاق و تدریس قرآن و معارف اسلامی و بسیج است.

در مورد قداست مسجد و حسینیه مباحث فراوانی وجود دارد که در این مقال گنجایش آن نیست، فقط به عزیزان مسؤول هیأت های مذهبی یادآوری می شود که بسیار پسندیده است حرکت هیأت ها از این دو مرکز باشد، و سفارش شود که افراد، باوضو وارد این مراکز شوند.

در مورد مساجد امام جعفر صادق علیه السلام می فرماید: بر شما باد به رفتن مساجد، زیرا مساجد خانه های خدا زمین اند، هر که پاکیزه وارد آنها شود خداوند او را از گناهانش پاک گرداند و در زمره زائران خود قلمدادش کند(۱).

ص: ۴۰

## توجه به جوانان و نوجوانان

از مهم ترین سرمایه های هر کشور نیروی انسانی آن است و مهمترین نیروی انسانی هر کشوری را می توان نسل جوان آن جامعه دانست چون قدرت و نیروی جوانی است که می تواند بر مشکلات زندگی پیروز شود و راههای سخت و ناهموار را به آسانی بپیماید. اگر مزارع سرسبز و منابع زیرزمینی از اعماق زمین بیرون می آید و اگر ساختمان های زیبا آسمانها را می شکافد و ارتفاع می یابد و اگر شهرها آباد می شود و مرزهای کشورها از هجوم بیگانگان حفظ می شود؛ همه و همه از آثار و فعالیت های گران قدر نسل جوان است.

دنیای امروز جوانان را مورد توجه خاص قرار داده، دین مقدّس اسلام نیز در چهارده قرن پیش ضمن برنامه های جامع، روح بخش و سعادت آفرین خود به نسل جوان توجه خاصی داشته است. رهبران دین، جوانی را یکی از نعمت های گران قدر خداوند و سرمایه بزرگ سعادت در زندگی بشر دانسته اند که با عبارت های گوناگون به مسلمانان یادآور شده اند، رسول خدا صلی الله علیه و آله به



ابوذر می فرماید: پنج چیز را پیش از آن که از دست بدهی قدر بدان. یکی از آن موارد جوانی است که پیش از رسیدن پیری باید آن را قدر بدانی(۱). علی علیه السلام نیز می فرماید: دو چیز است که اندازه و قیمت آن را نمی شناسند مگر کسی که آن دو را از دست داده باشد، یکی جوانی و دیگری تندرستی(۲).

مسئولان هیأت های مذهبی به مسائل جوانان و نوجوانان باید توجه نمایند و آنچه را می توانند برای آنها انجام داده و در بقیه موارد هم آنها را راهنمایی کنند.

از جمله، آموزش برنامه های دینی و پرورشی، صفات ایمانی و اخلاقی در بین آنها، توجه به عواطف مذهبی آنان، استفاده از عزیزان جوان در کارهای مهم. و برخورد صحیح با لغزشهای آنها. این موارد از کارهای مهمی است که مسئولان هیأت های مذهبی می توانند انجام دهند توجه خاص به ازدواج جوانان و فراهم آوردن زمینه مناسب برای ازدواج آنها، که سفارش زیادی از ائمه معصومین علیهم السلام بدان شده است. چنان که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس در امر ازدواج دو مسلمان وساطت نماید تا ازدواج نمایند، خداوند در آخرت پاداش بزرگی به او

ص: ۴۲

---

۱- امالی الطوسی، ج ۲، ص ۱۳۹، مجلس ۱۹.

۲- شرح غررالحکم، ج ۴، ص ۱۸۳، ح ۵۷۶۴.

خواهد داد(۱). و یا امام صادق علیه السلام فرمود : خداوند نظر

لطف می کند، به کسی که امکانات ازدواج مرد بی زن یا زن بی شوهری را فراهم آورد(۲).

ص: ۴۳

---

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۲۷، ح ۵.

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۲۷، ح ۴.

از دیگر مواردی که وظیفه مسئولان هیأت های مذهبی می باشد این که فعالیت های دینی مخصوص به ایام عاشورا و مانند آن محدود نباشد بلکه در ایام فاطمیّه و شهادت معصومین دیگر نیز ادامه داشته باشد. بلکه نه تنها در ایام عزاداری بلکه در ایام اعیاد و جشن ها نیز شرکت فعالانه داشته باشند و جوانان و نوجوانان را به این فعالیت ها جذب کنند. بردن جوانان به نماز عید فطر و قربان، شرکت در مراسم میلاد ائمه معصومین علیهم السلام کمک به مستضعفان هیأت ها، و اهل محل، شرکت در مراسم عید غدیر که از مهم ترین اعیاد اسلامی است و مانند آن نیز در برنامه های آنان جایی داشته باشد. و امید که به مناسبت، ایامی چون عید غدیر، و عمل به سنت «عقد اخوت»، روابط صمیمانه تری میان شرکت کنندگان در مراسم فراهم آید.

## نظم و انضباط در عزاداری

برای تمام افراد جامعه به ویژه عزاداران حسینی و جوانان عزیز هیأتی رعایت نظم و انضباط در تمام مراحل سوگواری امری، نیکو و پسندیده است. اهمیت نظم را از کلام امام علی علیه السلام بفهمیم که وقتی ابن ملجم به او ضربتی می زند در وصیت خود به امام حسن و امام حسین

علیهما السلام فرمود: **أوصيكمم وجميع ولدي واهلي و من بلغه كتابي يتقوى الله و نظم أمركم (۱)**. شما و همه فرزندان و اهل بیتم و هر که را نوشته ام به او رسد، به تقوای خدا و نظم داشتن در کارتان سفارش می کنم.

در روایت دیگری از علی علیه السلام می خوانیم که آن حضرت در وصف قرآن فرمود: بدانید که در آن علم آینده و سخن از گذشته و دوی درد شما و باعث نظم و ساماندهی میان شماست (۲).

یکی از اطرافیان امام خمینی رضی الله عنه می گوید: گاهی

اوقات که شاگردها نامرتب یا دیر و زود به درس می آمدند

ص: ۴۵

---

۱- نهج البلاغه، نامه ۴۷.

۲- نهج البلاغه، خطبه ۱۵۸.

و در امور زندگی بی نظم بودند، امام رنج می بردند و کراراً به مناسبت هایی این نکته را به شاگردان گوشزد می کردند که در دنیا کسانی توانستند به جایی برسند که در زندگی دارای نظم و انضباط بوده اند(۱).

ص: ۴۶

---

۱- پرتو خورشید، ص ۱۳.

ضروری به نظر می‌رسد بهداشت و نظافت فردی و اجتماعی در هیأت‌ها مورد توجه قرار گیرد. امروز با پیشرفتهای علوم تجربی و دستگاه‌های گوناگون اهمیت و مسأله نظافت بهداشت به خوبی روشن شده است. اسلام نیز سفارش زیادی دارد و شعار مهم آن **النَّظَافَةُ مِنَ الْإِيمَانِ (۱)** می‌باشد. همین دستورها موجب شده مسلمانان به دستورات اسلام پایبند باشند. اسلام توصیه می‌کند که مسلمانان هنگام ورود به مسجد که محل اجتماع مردم است آراسته‌ترین لباس‌های خود را بپوشند، عطر بزنند، از خوردن پیاز و سیر و سبزیهای بدبو خودداری کنند. پیش از بیرون آمدن از خانه و منزل خود را منظم نموده، موها را شانه بزنند و برای اطمینان از وضع لباس و صورت خود از آینه استفاده کنند.

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله مسلمانان را به رعایت بهداشت و پاکیزگی فرمان می‌داد و آنان را به انجام آن تشویق

ص: ۴۷

می کرد، در یکی از گفته های رسول خدا صلی الله علیه و آله که به صورت شعار زنده و زیبایی درآمده است این جمله به چشم می خورد: **النُّظَافَةُ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ وَصَاحِبُهُ فِي الْجَنَّةِ (۱)** پاکیزگی از ایمان است و ایمان و دارنده آن در

بهشت اند. امیر مؤمنان، علی علیه السلام می فرماید: **الطُّهُرُ**

**نِصْفُ الْإِيمَانِ (۲)** پاکیزگی و نظافت نیمی از ایمان است. بعضی از واجبات مستقیماً با پاکیزگی مردم مربوط می شود و مسلمانان آن را به عنوان یک عبادت بدون کمترین اهمال و غفلت انجام می دهند مانند وضو که هر مسلمانی در شبانه روز چندین مرتبه برای ادای نماز آن را انجام می دهد. و یا غسل های واجب و مستحب که در ردیف وظایف مسلمانان است. اما بعضی از دستورات جنبه ارشاد و راهنمایی فردی دارد مانند نظافت لباس، خانه، ظروف، بدن، دهان، و دندان و... پس مناسب است عزیزان شرکت کننده در هیأت ها نظافت را در تمام سطوح رعایت نمایند، نه تنها نظافت ظاهری بلکه نظافت باطنی که مهمتر است باید بدان توجه شود، جوانان عزیز و کسانی که در روز عاشورا و چهل و هشتم و ایام عزاداری دیگر در طول سال آن چنان به عشق و علاقه ائمه علیهم السلام جانفشانی می نمایند باید توجه به توبه هم نمایند که عمر

ص: ۴۸

---

۱- مستدرک الوسائل، ج ۱۶، ص ۳۱۹.

۲- دعائم الإسلام، ج ۱ ص ۱۰۰.

کوتاه است و معلوم نیست چنین فرصتی پیش بیاید به خصوص که اگر کنار مضعج شریف علی بن موسی الرضا علیه السلام باشید پیمان ببندید که دیگر دنبال گناه نروید و توبه حقیقی نمایید که «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ» (۱) خدا توبه کنندگان حقیقی را دوست دارد.

ص: ۴۹

---

۱- بقره / ۲۲۲ .



۱ - آستان قدس رضوی

همه ساله در آستانه ماه محرم اطلاعیه هایی خطاب به کاروان ها و هیأت های مذهبی سراسر کشور برای برگزاری بهتر مراسم عزاداری صادر می شود که نمونه ای از آن تقدیم می شود(۱).

برگزاری عزاداری اهل بیت عصمت و طهارت، سنت حسنه ای است که حافظ ارزش های الهی و نهضت خونین عاشورای حسینی در طول تاریخ است و باید به نحوی برگزار گردد که از هرگونه خرافه و تحریف مصون بماند. مشهدالرضا همه ساله میزبان هیأت های مذهبی و عزاداری است که از سراسر ایران برای زیارت و سوگواری به این بارگاه منور روی می آورند.

آستان قدس رضوی با الهام از رهنمودهای مقام معظم رهبری برای رفاه حال زائران و هیأت های مذهبی مقرراتی را به شرح ذیل تنظیم نموده تا با همکاری عاشقان سرور

ص: ۵۰

شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام به نحو شایسته برگزار گردد.

۱ - عزاداری باید در نهایت خلوص و سادگی و دور از هر گونه تشریفات زاید انجام گیرد.

۲ - از آوردن هر گونه بسته، ساک، وسایل فیلم برداری و عکاسی به داخل اماکن متبرکه اکیداً خودداری فرمایید.

۳ - استفاده از دستگاههای صوتی، طبل، دهل، سنج، شیپور و لوازم مشابه که موجب سلب آسایش زائران می گردد ممنوع می باشد.

۴ - از شبیه سازی غیر واقعی که احیاناً موجب هتک حرمت شعائر مذهبی خواهد بود در اطراف فلکه حرم مطهر و صحنها اجتناب فرمایید.

۵ - با عنایت به فرمایش مقام معظم رهبری که فرمودند: این جانب از کسی که تظاهر به قمه زنی کند قلباً راضی نیستم قمه زنی، زنجیرزنی با زنجیرهای تیغ دار که باعث خون آلود شدن خود و اماکن متبرکه می شود ممنوع خواهد بود.

۶ - از هر گونه اعمال که مورد تأیید شریعت اسلام نباشد و یا موجب بدبینی به مقدّسات گردد مانند صورت به زمین کشیدن، سینه خیز و چهاردست و پا رفتن ممانعت به عمل خواهد آمد.

۷ - شایسته است با فرارسیدن اوقات نماز واجب،

هیأت های مذهبی اقامه نماز را که یادآور شکوه نماز حسینی در ظهر عاشورا است بر هر کار، حتی عزاداری مقدم بدانند.

## ۲- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز طی اطلاعیه ای از نیروی انتظامی خواسته است تا مقررات ذیل را اجرا و متخلفان را به مقامات قضایی معرفی نماید(۱).

با عنایت به فرارسیدن ماه محرم که ماه سوگواری و بزرگداشت حماسه حسینی است و مردم مسلمان و شیفتگان خاندان عصمت و طهارت در اقصی نقاط کشور به انجام مراسم عزاداری می پردازند ذکر این نکته را لازم می داند که اخیراً استفاده از آلات موسیقی در دسته های عزاداری حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام باب شده است و عده ای ناآگاه با سوء استفاده از احساسات مذهبی مردم، نسبت به استفاده از آلات موسیقی از قبیل «ملودیکا» و «ارگ» و «سینتی سائزر» و نواختن آهنگهایی که هیچ گونه تناسبی با شئون مجالس عزاداری ندارد اقدام کرده اند که بر حسب مورد تذکراتی داده شده است ولی از آنجا که هر گونه اقدام به اجرای موسیقی صحنه ای،

ص: ۵۲

نیازمند کسب مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می باشد بدین وسیله اعلام می نماید:

استفاده از وسایل موسیقی از قبیل «ملودیکا» و «اُرگ» و «سیتی سائزر» در مجالس عزاداری و نواختن آهنگ هایی که هیچ گونه تناسبی با این گونه مجالس ندارد بر اساس آیین نامه نظارت بر اجرای برنامه های موسیقی و نحوه صدور مجوز اجرا ممنوع می باشد.

ص: ۵۳

یادآور می شود از آن جایی که قیام و نهضت عاشورای حسینی فقط یک خاطره نیست بلکه بیان حادثه ای است که در ابعاد بی شمار است و جهان اسلام از هر یک از آثار و قیام عاشورا درسی را فراگرفته و برای سعادت خویش استفاده نموده، با این که قرن‌ها از انقلاب کربلا می گذرد هنوز نام مقدس امام حسین علیه السلام بر سر زبانهاست و عظمت و پندآموزی این نهضت الهی جایگاه خود را بازیافته، و می بینیم که با فرارسیدن ایام محرم و صفر تمامی کشورهای اسلامی غرق در عزا می شوند و هیأت های عزادار در کوچه و خیابان عزاداری می نمایند. بنابراین بر تمام مسلمین جهان و عزاداران به ویژه مسئولین هیأت ها لازم است همانطور که به مسایل سیاسی و اجتماعی و مذهبی هیأت ها توجه دارند، در برگزاری مراسم عزاداری حفظ شؤونات را بنمایند و از بدعتها و خرافات جلوگیری به عمل آورند و گرایش عزاداری را بیشتر متوجه اصول و ارزشهای اسلامی قرار دهند تا الگو برای هیأت های مذهبی دیگر باشند.

۱- قرآن کریم

۲- الاحتجاج: طبرسی، أحمد بن علی بن أبی طالب، از علمای قرن ششم، چاپخانه سعید، مشهد مقدس، ۱۴۰۳ هـ.

۳- اقبال الأعمال: سید بن طاووس، علی بن موسی بن جعفر، متوفای ۶۶۴ هـ، انتشارات اسلامیة، تهران، ۱۳۹۰ هـ.

۴- امالی الصدوق: صدوق، محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، م ۳۸۱ هـ، معروف به شیخ صدوق، چاپخانه حیدری، تهران.

۵- امالی الطوسی: طوسی، محمد بن حسن، م ۴۶۰ هـ، معروف به شیخ طوسی، چاپخانه نعمان، نجف اشرف، ۱۳۸۴ هـ.

۶- امیر کبیر «یا قهرمان مبارزه با استعمار»: رفسنجانی، علی اکبر، دفتر انتشارات اسلامی، وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ۱۳۶۳ ش.

۷- بحار الأنوار: مجلسی، محمد باقر، م ۱۱۱۱ هـ، مؤسسه الوفاء، بیروت، لبنان، چاپ سوم، ۱۴۰۳، دوره ۱۱۰ جلدی.

۸- پرتو خورشید: ترشیزی، غلامرضا، ناشر: تبلیغات و انتشارات بسیج منطقه مقاومت خراسان، چاپ دوم ۱۳۷۸ ش.

۹- ثواب الأعمال : شیخ صدوق، چاپخانه حیدری، تهران.

۱۰- الخرائج و الجرائح : راوندی، قطب الدین سعید بن هبه الله، م ۵۷۳ هـ ، تحقیق : مؤسسه امام مهدی علیه السلام قم ۱۴۰۹ .

۱۱- دعائم الاسلام : مغربی، نعمان بن محمد بن منصور، م ۳۶۳ هـ ، دارالمعارف، قاهره، مصر ۱۳۸۳ هـ .

۱۲- دعوات الراوندی : راوندی، قطب الدین، تحقیق : مدرسه امام مهدی علیه السلام ، قم ۱۴۰۷ هـ .

۱۳- ره توشه راهیان نور : تدوین : معاونت آموزش دفتر تبلیغات اسلامی، قم، ویژه محرم ۱۴۱۹ و ۱۴۲۱ .

۱۴- سفینه البحار و مدینه الحکم و الآثار : قمی، شیخ عباس، م ۱۳۵۹ هـ ، تحقیق : علی اکبر الهی خراسانی، مشهد مقدس، بنیاد پژوهشهای اسلامی ۱۴۱۶ هـ .

۱۵- صحیفه نور : مجموعه رهنمودهای امام خمینی رضی الله عنه مرکز مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، ۱۳۶۱ ش.

۱۶- عاشورا «کتاب عاشورا» : بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت آیت الله خامنه ای و استفتاءات آیات عظام پیرامون عزاداری عاشورا، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، محرم ۱۴۱۵ هـ .

۱۷- فصلنامه هنر : فتاوی علمای سلف درباره عزاداری و شبیه خوانی، پائیز ۱۳۶۲ ش، شماره ۴ .

۱۸- قرب الإسناد : حمیری، عبدالله بن جعفر، از اعلام قرن ۳ هـ ، تحقیق : مؤسسه آل البيت عليهم السلام، قم، چاپ اول، ۱۴۱۳ هـ .

۱۹- کامل الزیارات : جعفر بن محمد بن قولویه، م ۳۶۷ هـ ،

چاپخانه مرتضويه، نجف اشرف، ۱۳۵۶ هـ .

۲۰ - المحجّجہ البيضاء : كاشانى، مولى محسن، محمد بن مرتضى، دفتر انتشارات اسلامى، چاپ دوم، ۱۳۸۳ هـ .

۲۱ - مستدرک الوسائل : نورى، ميرزا حسين، م ۱۳۲۰، مؤسسه آل البيت عليهم السلام، قم، ۱۴۰۷ هـ .

۲۲ - مصباح الشريعه : منسوب به امام صادق عليه السلام ضميمه كتاب جامع الأخبار، چاپ سنگى.

۲۳ - مفاتيح الجنان : قمى، شيخ عباس.

۲۴ - مقتل الحسين عليه السلام : خوارزمى، موفّق بن احمد، م ۵۶۸ هـ ، تحقيق : محمد سماوى، چاپخانه مصر، ۱۴۱۸ هـ .

۲۵ - مكارم الأخلاق : طبرسى، حسن بن فضل، از اعلام قرن ۶ هجرى، انتشارات مؤسسه اعلمى، بيروت، ۱۳۹۲ هـ .

۲۶ - مناقب آل ابى طالب : ابن شهر آشوب، م ۵۸۸، دارالأضواء، بيروت لبنان، چاپ دوم، ۱۴۱۲ هـ ، دوره ۵ جلدى.

۲۷ - من لا يحضره الفقيه : شيخ صدوق، انتشارات جامعه مدرّسين حوزه علميه قم، ۱۴۱۴ هـ ، چاپ سوم.

۲۸ - نهج البلاغه : مجموعه كلمات اميرالمؤمنين عليه السلام تأليف و جمع آورى : شريف رضى، م ۴۰۶ هـ . تحقيق صبحى

صالح، دارالكتاب اللبنانى، بيروت ۱۳۸۷ هـ .

۲۹ - وسائل الشيعه : عاملى، محمد بن الحسن الحرّ، م ۱۱۰۴ هـ ، دار احياء التراث العربى، بيروت ۱۳۹۱ هـ ، دوره ۲۰ جلدى.

ص: ۵۷





بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه

اول

وب سایت: [www.ghbook.ir](http://www.ghbook.ir)

ایمیل: [Info@ghbook.ir](mailto:Info@ghbook.ir)

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹



مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

# گامی

WWW



برای داشتن کتابخانه های تخصصی  
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

**[www.Ghaemiyeh.com](http://www.Ghaemiyeh.com)**

[www.Ghaemiyeh.net](http://www.Ghaemiyeh.net)

[www.Ghaemiyeh.org](http://www.Ghaemiyeh.org)

[www.Ghaemiyeh.ir](http://www.Ghaemiyeh.ir)

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

